

Mangler ved denne Postforbindelse. Om Finantsudvalgets Formand har gjort Udvalget bekendt med denne Skrivelse, og hvorvidt Spørgsmaalet har været forhandlet i Finantsudvalget, veed jeg ikke, men fra min Side er det ikke studt frem paa en saadan pludselig Maade. Jeg skal bemærke ligeoverfor den Modstand, som den høitærede Minister stiller imod Forslaget, at jeg ganske vist ikke skjønner, at der behøves et helt Aars Overveielse til at undersøge de Postforhold derovre, som nu af mig ere paaankede. Jeg vil antage, at det er et Forhold, som maa kunne undersøges paa meget kort Tid, og jeg antager, at det maa kunne undersøges saa hurtigt, at Finantsudvalget maa kunne sætte sig ind i Forholdet. Jeg skal derfor overfor den Modstand, som den høitærede Minister møder med, tillade mig at tage mit Vindringsforslag tilbage, idet jeg henstiller til Finantsudvalget at tage denne Sag under nærmere Overveielse og gjøre, hvad der staar i dets Magt for at skaffe os en bedre Postforbindelse.

Formanden (Krabbe): Vindringsforslaget under Nr. 2 udenfor Betænkningen er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om Nogen optager det?

Berg: Jeg optager det.

Judenrigsministeren (Skeel): Jeg skal ligeoverfor det ærede Medlem bemærke, at jeg af, hvad han oplæste af Rigsdagstidenden af det Saar, jeg skal have givet i 1878, ikke føler mig overbevist om, at det netop angaar det Forhold, som her er paa Tale, men at det er om Postforhold i al Almindelighed; men selv om det er Tilfældet, vil det ikke kunne forlanges, at jeg skulde have en bestemt Grindring om Undersøgelser, der blede foretagne dengang efter mit Løfte, eller om de Resultater, der fremkom af disse Undersøgelser. I ethvert Tilfælde har jeg ikke fundet Anledning til at gjøre Forslag stemmende med det, som det ærede Medlem ønsker. Denne Sag er virkelig ikke længere saa nærværende for min Grindring; men jeg bemærker, at hvad det ærede Medlem oplæste, overbeviste just ikke mig om, at det var det Spørgsmaal, som her foreligger, som jeg da har svaret paa.

Saastrup: Det er blot en kort Bemærkning, jeg skal tillade mig overfor den høitærede Minister. Det lader til, at den høitærede Minister har misforstaaet mig igaar. Hvis der ikke ligger nogen Misforstaaelse til Grund, maa jeg have gjort mig skyldig i en Fortalelse; thi det var ikke min Mening, idet jeg omtalte de 30 Aar, at de angik Forholdene ved Nymindegab. Jeg udtalte kun, at til Reguleringen af Skjern

Na havde der været gjort Tilløb i 30 Aar; det er ogsaa blevet mig meddelt af ærede Medlemmer her i Salen. Det var altsaa ikke i nogen Maade for at behreide den høitærede Minister nogen Forsømmelighed, at jeg berørte dette Forhold. Det var kun den Omstændighed, at Vandbygningsdirektøren og den høitærede Minister tilsammen vilde, som jeg syntes det, give Skjernaæns daarlige Forsatning Skylden for de daarlige Forhold, der var i Skjernaadalen, og at Skylden ikke maatte skydes paa Nymindegabs flette Forsatning, jeg ønskede at fremhæve.

Suel: Efter de Oplysninger, som den høitærede Minister gav med Hensyn til det tidligere Misforhold, der bestod mellem et begunstiget og et ikke begunstiget Firma's Ret til at udbrede Oietryksbilleder, er det ganske vist, at en Del af den Uretfærdighed, som er tilstede, er fjernet. Men det forekommer mig dog, at der bliver noget Uheldigt og Misligt tilbage ved den Maade, hvorpaa Bevillinger saaledes gives til eet Firma og negtes et andet. Det forekommer mig, at dette efter den Maade, hvorpaa den høitærede Minister udtalte sig, let faar Karakter af en Slags Censur, som jeg ikke finder Administrationen berettiget til at udøve. Jeg tror ikke, at Administrationen burde gaa videre end til at forbyde, hvad der er ufadeligt og ulovligt, det, der er forbudt i Lovene, men at der derimod med Hensyn til, hvad der igrønt udfommer, være sig af Skrift eller af Billede, burde være fri Tilladelse til at sælge det i Overensstemmelse med den gjældende Handelslovgivning, navnlig forsaavidt det er indenlandske Fabrikata. Med Hensyn til hvad den høitærede Minister bemærkede om, at Ansøgningen fra et nævnt Firma indeholdt en Antydning af, at det var vigtigt, at Kunstfands og Skjønheidsfands udbredtes i Folket netop gennem disse Astryk af danske Kunstneres Bærter, tror jeg, at den høitærede Minister har Uret, naar han mener, at man, hvis man holder sig til den Opgave, skulde søge andre Midler. Jeg kan ikke tænke mig, hvilke de skulde være. Jeg tænker mig, at det er Direktøren for det kongelige Kunstakademi, som har anbefalet Sagen til Ministeriet, og at det er ham, som har havt den Anskuelse og ganske vist den berettigede Anskuelse, at Kunstfands vækkes hos Folket i mere almindelig Udstrækning bedst derved, at vore nationale Kunstneres Bærter, de bedste saavel som de gode, mangfoldiggjøres paa en i kunstnerisk og industriel Henseende fortrinlig Maade, og paa Grund af deres Prisbillighed i større Antal komme ud i Befolkningen. Paa samme Maade som Lærdes og Lærkeres Lanker og Digteres Sange mangfoldiggjøres og komme ud i stor Almindelighed, skulde det altsaa ske med Kunstneres Bærter.